

OUT OF PRINT

Bert Bakker

'DE ANDERE SEKSE'

Ik heb me vaak afgevraagd waarom de beroepsgroep van accountants in de afgelopen decennia amper is vrouwelijkt, zoals wel gebeurde bij rechters, huisartsen en dominees. Juist vrouwen zou het behartigen van het belang van partijen die in een zwakke positie staan om financiële informatie over een bedrijf te krijgen (financiers, maar ook werknemers, leveranciers en de 'maatschappij') moeten aanspreken.

Ook voorspelbaarheid, zekerheid en veiligheid zijn waarden waarmee vrouwen affiniteit hebben, dacht ik. Maar dit najaar realiseerde ik me dat je misschien niet in dit soort termen mag denken. In oktober was de Canadese psycholoog Jordan Peterson op uitnodiging van de UvA in Amsterdam, om zijn ideeën toe te lichten over biologische oorzaken van de verschillen in denken en doen van vrouwen en mannen. Daarop stuurden tachtig UvA-wetenschappers en studenten een protestbrief naar het universiteitsbestuur: Petersons opvattingen achtten ze schokkend en niet voldoende politiek correct. Wie man-vrouwverschillen meer uit *nature* dan uit *nurture* verklaart, moet wel een antifeminist zijn.

Als die tachtig protestbriefschrijvers een meerderheid in de samenleving

zouden vertegenwoordigen, dan mag ik binnenkort dus niet meer geloven dat bepaalde activiteiten meer passen bij aanleg of interesse van vrouwen dan van mannen. Die zijn immers maar aangeleerd.

Het was dit incidentje dat me de pas deed inhouden toen ik bij een antiquariaat het boek *De Andere Sekse* zag staan, van de bekende Britse bioloog en antropoloog Desmond Morris. Morris schreef ook *De naakte aap*, de megahit uit 1967. In 1998 kwam *The human sexes* - zo luidt de Engelse titel - uit als ondersteuning voor een BBC-televisieserie over de evolutionaire achtergronden

van sekseverschillen. NOT-Teleac (publieke omroep!) zond de serie hier uit en liet het boek vertalen.

In 1998 waren er al diverse feministische golven over de wereld gespoeld. Omdat Morris op zijn hoede is schrijft hij dan ook: "Ik heb de neiging de vrouw te bevoordelen om te voorkomen dat ik wordt beschuldigd van het omgekeerde." Toch durft hij nog vrij onbekommerd op allerlei verschillen in aanleg te wijzen. Zo haalt hij een onderzoek aan waarin mannen en vrouwen werden gevraagd uit hun hoofd een fiets te tekenen. De meeste mannen lukt dat redelijk. De door vrouwen getekende fietsen hadden soms een stuur dat niet aan het voorwiel vastzat, of een ketting die niet verbonden is met het achterwiel. Dat illustreerde een beperkter technisch inzicht. Morris zat globaal op de lijn van Peterson.

Die feiten zijn vast niet veranderd, maar zou de publieke omroep vandaag nog een boek met zo'n strekking durven uitbrengen? Zo verder peinzend vroeg me ik ook af: als verschillen tussen mannen en vrouwen een sociaal construct zijn, valt dan niet de bodem uit het feministische pleidooi voor diversiteit?